
ZPRAVODAJ SMIŘICA RODOVA-HOLOHLAV

ROČNÍK: **1991**

VYŠLO: 24. května 1991

ČÍSLO: **2**

**Věž kostela prozradila
své tajemství**

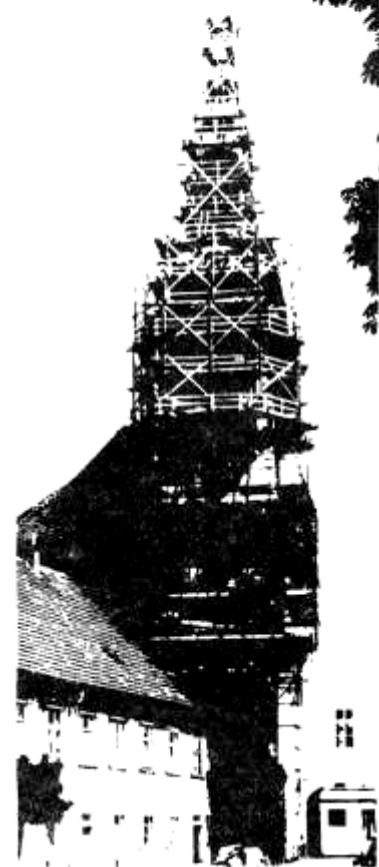
Für die Nachwelt

über 1833 am die 10te Abend

land G. Majestät Leopold dem Ersten lau

deren Jahrzahl 1705 geschmackvoll erbaute Schloß

• fünfzigere Kunstwerke, unter andern, Plaus, Döner und Zingolierforn
 • gelöst geworden, Plaus, als Symbol. In wenigen Jahren
 • folgenden Plaus, bewahrt, und in der blauen Färbung ganz
 • bewahrt. Joseph Pawlowsky • Rosenfeld, unterst, und der
 • 1857, August, in der Färbung III. Bau 2-2. f.
 • von der Färbung H. H. Längstentworfung von
 • mit der Färbung, mit der Färbung, mit der Färbung
 • und der Färbung. Ministerial Herr B

Original
 Ex originali
 Herr B
 Herr B

Loni 26. února 1990 při silné bouři spadla nejhořejší část kostelní věže. V „makovici“ věže byly nalezeny dvě měděné schránky. Tyto schránky byly úředně otevřeny až letos 6. května.

Podle prvního zjištění je zřejmě nejstarší listinou ta, která je označena datem 8. srpna 1807. Text je napsán německy. Bude třeba jej přečíst a přeložit. Dle možností se k obsahu listin ve Zpravodaji vrátíme.

Vysvětlilo se i to, proč byly na věži schránky dvě. Jedna byla úřední a druhou (dnes je možno říci samizdatovou) tam dali dělníci, kteří věž opravovali. Ještě štěstí, že schránky byly otevřeny až v této době.

Loni 26. února 1990 při silné bouři spadla nejhořejší část kostelní věže. V „makovici“ věže byly nalezeny dvě měděné schránky. Tyto schránky byly úředně otevřeny až letos 6. května.

Podle prvního zjištění je zřejmě nejstarší listinou ta, která je označena datem 8. srpna 1807. Text je napsán německy. Bude třeba jej přečíst a přeložit. Dle možností se k obsahu listin ve Zpravodaji vrátíme.

Vysvětlilo se i to, proč byly na věži schránky dvě. Jedna byla úřední a druhou (dnes je možno říci samizdatovou) tam dali dělníci, kteří věž opravovali. Ještě štěstí, že schránky byly otevřeny až v této době.

Michael Ludwig Graf von Hagenberg, General-Adj. d. k. k. 116. J. Inf. 1.
Franz des Ersten
 k. k. Erzherzog, Kaiserliche Könige von Ungarn, und Bosnien etc.
 in der k. k. Landeshauptstadt Prag, die k. k. Hof- und General-Platz.

Paromixis Ward-Peis-Lille.

Nov 18 September 1835.

Single	
Cond.	
1	
2	
1	

taré pověsti smiřické

Věky letí kolem nás. Sen se stává skutečností, současnost historií. Zášitek se stává vzpomínkou, pamětníci umírají a historikům pak zbývají pouze staré kroniky a dohady nad věcmi předkům zcela sřejnými.

Podle písemných záznamů se dějiny Smiřic datují od roku 1275 – proto Smiřice oslavovaly 700 let svého trvání. Již dvakrát jsme uveřejnili ve Zpravodaji Staré pověsti smiřické. Snažili jsme se poodkrýt roušku tajemství, jak tomu bylo ve Smiřicích a v okolí před uvedeným datem. K dispozici máme však jen pověsti a legendy.

Podle chlumecké kroniky jsme psali o bitvě mezi Čechy a Poláky v roce 1110, která měla skončit porážkou Čechů u zdejší Trotiny. Chlumecká kronika se odvolává na Kosmovu kroniku.

Kronikář Kosmas by skutečně měl něco o této bitvě vědět. Vždyť se narodil pravděpodobně v roce 1045. Na svou dobu byl velmi vzdělaným mužem, který znal několik jazyků. Vzdělání získal na pražské katedrální škole a studia dokončil v Lutychu. Teprve ve svých 54 letech byl v Ostřihomě vysvěcen za kněze. Byl příslušníkem církve, bojovníkem proti pohanství, šířitelem a uchovatelem křesťanství, politikem a rádcem knížete. Účastnil se politického života a vykonal několik státně i církevně diplomatických cest do Itálie, Německa a Uher. Dožil se poměrně vysokého věku 80 let. Zemřel jako kanovník pražské kapituly 1125.

Ke konci života psal v jazyku latinském kroniku (Kosmova kronika), která zachycovala události od stavby Babylonské věže až do jeho smrti. Ve své kronice mohl dobře popsat události, které se staly v době jeho života. Události dřívější popsal podle „... báječného vyprávění starců...“ Vyprávění starců (opět zkazky, pověsti, legendy!?) je však pramenem nespolehlivým. Protože však Kosmas byl té době nejbližší, stala se jeho kronika podkladem pro naše nejstarší dějiny.

Proto „víme“ o kněžně Libuši, o Přemyslovi, o Krokovi a jeho dcerách. Díky Kosmovi „víme“ o příchodu praotce Čecha na horu Říp – „víme“ i to, co tento první starosta Čechů řekl: „Vítej zemi zaslíbená, s tisíciemi touhami námi hledaná, zachovej nás bez pohromy (*Pozn. Kéž by jeho slova byla vyslyšena!*) a rozmnožuj naše potomstvo od pokolení do pokolení...“

Díky panu Machovi z Černožic nahlédneme do Kosmovy kroniky, abychom se o uváděné bitvě u Trotiny dověděli více. Budeme ale zklamáni! Ocitujeme aspoň část z Kosmovy kroniky (Svoboda 1972 – str. 181–182): „A hned kníže sám a s ním celé vojsko, jak každý stál na břehu, již nehledali brodů, nýbrž jeden přes druhého vyskočili a plavali přes řeku, přáli si umřít za vlast. Síly jim dodávala bolest a příkoří jim způsobené; spěchali, aby jen jak mohli, třeba s nasazením života, zmařiti radostné vítězství nepřátel. Ale často řečený polský kníže druhého dne, přešed potok TRUTINU, neboť se nedá všude přejíti – kázal, aby ti, kdo nesli kořist, a všichni nemocní šli napřed. Sám však se postavil na místě pro sebe k boji příznivém s lehkou jízdou, jsa připraven k odporu a obranu svých...“

Protože další naši kronikáři včetně Františka Palackého čerpali z Kosmovy kroniky, nedovíme se více ani od nich. František Palacký dokonce píše, že k uvedené bitvě došlo sice 8. října 1110, ale až za Trutnovem. Takže – nekapitulujeme!

Smiřice a Smiřičtí

Pustíme se do dalšího pátrání v dějinách. Průvodcem nám opět bude už osvědčený kronikář a historik pan Jaroslav Mach z Černožic. Uvedeme si skutečnosti, které zřejmě zaujmou pozornost i smiřického kronikáře.

Smíme-li považovat za historickou epochu pouze dobu od nejstaršího zachovaného písemného projevu, pak vše, co bylo před tím, musíme zavrhnout jako pověsti a báje.

Už jsme upozornili, že z různých střípků vybraných z kronik, sborníků a novinových regionálních článků je možno sestavit mozaiku zcela hodnověrnou. Je tomu tak proto, že historie nezačíná u všech lokalit ve stejnou dobu a my nemůžeme říci, že vše, co bylo kde a kdy napsáno, bezpečně víme.

Nicméně, psát o prehistorii znamená pouštět se na tenký led, kterému se vyhnul při popisování nejstarších dějin Smiřic i pan Josef Zeman. Proto ve svých Pamětech začal popisovat dějiny našeho města (jak jsme uvedli v minulém čísle) až od druhé polovice 13. století.

My si dnes dovolíme říci více. Pro čistotu svědomí to však zařazujeme do seriálu Staré pověsti smiřické. Budou-li se vám zdát tyto pověsti odůvodněné a svými letopočty navazující – skoro jako pravdivé – pak je možno konstatovat, že možná pravdivé skutečně jsou. Nuž – posuďte sami:

Prvním známým panovníkem po Sámovi byl český vojvoda MOJMÍR. Ten odměnou za dobré služby věnoval v roce 829 krajinu od polských hranic kolem řek Labe, Úpy a Metuje až k Červenému Hradci (Hradec Králové!) – tedy zřejmě i nynější Smiřicko

HOSTIVÍTOVI z rodu MSTIBOJOVA.

Hostivít ihned rozeslal své lidi, aby v této krajině stavěli tvrze a osady. Byl to kraj pustý, porostlý hustými lesy, mezi nimiž bylo hodně blat a mokřidel. Tímto krajem protékalo Labe i několika koryty. Lidé proto mohli přebývat pouze na vyvýšeninách a na sušších místech mezi vodami, luhy a lesy. Hostivít se svými lidmi klučil lesy a vzdělával pole a louky. Tehdejším možným nepřítelem byli Poláci (Polané). Aby Poláci nemohli vtrhnout do země na Hostivítův lid a pobít ho, rozkázal Hostivít své čeledi, aby v lesích a při hranicích nadělali záseky. Protože lesními kmeny zarubali přístupové cesty, byli Poláky posměšně nazýváni ZAREMBOVÉ a po našem se z nich stali ZÁRUBOVÉ.

Roku 846 Ludvík Německý sesadil Mojmíra a nahradil ho ROSTISLAVEM. Roku 847 dal Rostislav Hostivítovi do štítu jako znak šikmo napříč položené bílé břevno v červeném poli. Zároveň vzniklo 5 větví rodu Zárubů: Hustiřanská, Rodovská, Habřínská, Bukovská a Chvalkovská.

V místech budoucích Smiřic se usadil vladyka, o kterém se dovídáme roku 939 – jmenoval se BUDIVOJ – zatím bez rodového jména. Budivoj vedl spor se županem Červeného Hradce právě o zdejší krajinu protkanou rameny Labe – řekami (už od minule víme z číbužské farní kroniky, že řeky byly nazývány "řice"!)). Spor rozsoudil právě v uvedeném roce 939 (4 roky po zavraždění sv. Václava) kníže BOLESLAV I. – došlo ke smíru –

„SMÍR O ŘICE“

Budivoj získal právo na zdejší krajinu a začal si říkat

roku 939 BUDIVOJ SMÍR ZE SMÍRŘICE

Tento poznatek vůbec neodporuje tomu, co jsme již citovali z práce Josefa Zemana, že Smiřice získaly své jméno podle rodu Smírů. Můžeme ihned uvést i další následovníky BUDIVOJE SMÍRA na smiřické tvrzi:

roku 1008 SPYTIBOJ SMÍR ZE SMÍRŘICE

roku 1028 VŠEBOJ SMÍR ZE SMÍRŘICE

Z minulosti je známo, že území i majetek se získávaly válčením, kupováním, děděním a také třeba sňatkem. Tím se většinou stávaly majetkové poměry naprosto nepřehledné. Proto i my musíme obrátit pozornost čtenářů kousek dál od Smiřic.

V roce 1030 BUDIVOJ ZÁRUBA z HUSTÍŘAN postavil pro svého syna JAROMÍRA další hrad. Podle vřeštících ptáků byl tento hrad nazván VŘEŠŤOV. Hrad přecházel jako dědictví z otců na syny. Vřešťov postupně získali: roku 1053 Dalemil, roku 1081 Věstoň, roku 1109 Miloň, roku 1137 Mojmír, roku 1162 Dalemil a roku 1181 Všemír. Všemír porušil rodovou tradici a hrad nepředal svému synovi. Naopak jej prodal roku 1183 MUTINOVÍ (nazveme ho Mutina I.) Markvarticovi, který se začal psát „z Vřešťova“.

Proč nás zajímá hrad Vřešťov a Mutinové?? Jak poznáme, ve 13. století se smiřický a vřešťovský majetek spojují a dějiny jsou souběžné. Svou roli zde sehrály příbuzenské vztahy – o vzájemných vztazích rozhodovaly sňatky, kmotrovství... Např. vladykové Smírovi byli kmotry dětí různých pánů z rodu ZÁRUBŮ na Hustířanech, v Rodově i v Hoříněvsi.

Když už jsme u Vřešťova, sledujme dále rod Mutinů. Po Mutinovi I. Markvarticovi následovali další Mutinové (čím novější doba, tím více informací, tím větší zmatek – proto budeme Mutiny číslovat!). Roku 1208 byl na Vřešťově Mutina II. a ten dal k hradu přistavět věž. Roku 1240 sedí na Vřešťově Mutina III., který se zúčastnil bojů s Turky u Kladska a u Olomouce. Mutinu IV. si dobře zapamatujte!! Ten měl sídlo také na Vřešťově. Patřila mu také Hoříněves a vlastnil zároveň polovinu smiřického zboží (i dělením majetku se majetkové poměry často komplikovaly). Mutina IV. pro nás může být zajímavý i tím, že roku 1276 bojoval společně s českým králem Přemyslem Otakarem II. proti Rudolfu Habsburskému (Přemysl Otakar II. dva roky potom 1278 padl na Moravském poli). Mutina IV. také pobíjel loupeživé Braniborce. Díky tomu se dostal do dějin a za dobré služby získal zboží hoříněvské i smiřické. Mutina IV. zemřel roku 1300.

Jeho syn Mutina – podle našeho číslování už Mutina V. – bojoval v roce 1316 u Kostelce nad Orlicí proti českému králi Janu Lucemburskému a padl. Jak to je v dějinách obvyklé, jeho statky pak propadly královské komoře. O dva roky později zastavil tyto statky Jan Lucemburský Vratislavovi z Rýzmburka a Švihova. Tím se smiřické dějiny velice zkomplikovaly – část Smiřic patřila k Vřešťovu a přecházela z ruky do ruky. Osudy druhé části Smiřic již patří ke známým dějinám Smiřic a popsal je dobře Josef Zeman.

Od dějin Smiřic samotných jsme odbočili, ale jak jste sami poznali, bylo to nutné. Vraťme se však do roku 1027 k Všebojovi Smírovi ze Smířřice. Uveďme si další majitele Smířřice (ano – je docela pravděpodobné, že se tak tehdy Smiřice jmenovaly):

roku 1040 LUBOMÍR SMÍR ZE SMÍŘICE
 roku 1053 ZBYHOŇ A ŠÍBA SMÍROVI
 roku 1084 KŘESOMYSL SMÍR
 roku 1125 BOLESLAV SMÍR
 roku 1170 BOLEMIL SMÍR
 roku 1188 SOBĚSLAV SMÍR
 roku 1233 MYSLIBOR SMÍR
 roku 1255 JAREK mladší SMÍR
 roku 1269 MILOTA SMÍR ZE SMÍŘICE

Nyní pozor!! Zde je ten dějinný úsek, kdy se vřešťovské a smiřické dějinné události spojují. Do našeho přehledu majitelů smiřického zboží si zapíšeme, že dalším majitelem byl

roku 1271 MUTINA (IV.) MARKVARTIC z VŘEŠŤOVA

Mutinové se ve Smiřicích jako majitelé dlouho neudrželi a do vlastnictví se znovu dostávají potomci Smírovi – od

roku 1285 PŘEMYSL SMÍR
 roku 1307 MILOTA SMÍR

Milota Smír měl za manželku Miloslavu, dceru Bořislava ZÁRUBY z Hořiněvsi. Ta mu přinesla věnem mnoho plátna, 10 volů, 12 krav, 20 vepřů a 100 kusů bravu. K tomu všemu ještě 41 hřivnu stříbra.

To už jsme v našich Starých pověstech smiřických překročili „bájnou hranici“ roku 1275, kterou naše město před 16 lety oslavilo jako 700 let svého trvání. Ale pokračujme dále. Dalšími, kteří se vystřídali na smiřické tvrzi, byli od

roku 1330 SVATOBOR ze SMIŘICE
 a od
 roku 1359 MYSLIBOR SMIŘICKÝ ZE SMIŘIC
 MIKULÁŠ SMIŘICKÝ ZE SMIŘIC
 SOBĚSLAV SMIŘICKÝ ZE SMIŘIC
 JEŠEK SMIŘICKÝ ZE SMIŘIC
 BŘETISLAV SMIŘICKÝ ZE SMIŘIC

Správně jste si všimli, že kolem roku 1359 zde bylo 5 bratrů, kteří se nazývali SMIŘICKÝMI ze SMIŘIC. Zřejmě oni byli zakladateli rodu, který byl v roce 1618 nejbohatším v Čechách a Jan Albrecht Smiřický (zemřel roku 1618) byl tím, který se téměř stal posledním českým králem. Podle našich zjištění tedy od roku 1359

Smiřičtí ze Smiřic

Do rozpaků by nás přivedla otázka, co bylo s potomky uvedených bratří a kde se usadili. Zde opravdu jen zauvažujeme. Bratři Smiřičtí svou část smiřického zboží prodali a sami se rozešli do okolí. Jeden do Zaloňova, druhý do Holohlav, třetí do Sendražic a další jinde. Je však téměř doloženo, že Smiřice – nebo jejich část – se skalicí a Čibuzí se dostala do rukou dalšího MUTINY (to už by byl Mutina VI.) – patron skalické fary

roku 1359 MUTINA Z DOBRUŠKY

Mutina se dožil vysokého věku a zemřel roku 1361. Jeho syn se jmenoval Sezema z Dobrušky a jeho manželka byla

roku 1361 ELIŠKA ZE SMIŘIC

Eliška ze Smiřic byla do této doby první historicky ověřenou držitelkou Smiřic (1361–1380). Velmi se nám vnucuje myšlenka, že Eliška byla sestrou výše uvedených bratří Smiřických ze Smiřic – potom by ale byla Eliška plným jménem Eliška Smiřická ze Smiřic. Bezpečně víme, že Eliščin manžel Sezema padl roku 1376 v souboji s Janem z Potštejna. Eliška měla 4 děti: Štěpána, Jana, Jaroslava a Žofku. Sama zemřela roku 1380.

V dějinách Smiřic se dále vystřídala na místě jejich majitelů tři jména: Markvart z Vartemberka a ze Žleb, Žofka z Dobrušky (není to dcera Elišky??) a Beneš z Choustníka (ten byl oblíbencem krále Václava, byl nejvyšším písařem a později hejtmanem Vratislavska a Svidnicka). Beneš z Choustníka prodal Čibuz a Smiřice

roku 1404 VÁCLAVOVI SMIŘICKÉMU ZE SMIŘIC

o tomto pánovi víme pouze to, že je pochován v Holohlavech a že dalším majitelem Smiřic se stal jeho syn – od

roku 1417 JAN SMIŘICKÝ

Jan Smiřický je historicky poměrně významnou osobností. Hned v roce 1417 musel dokázat, že pochází z dobrého rodu – dokázal to. Pokud je pravdivé, co je výše uvedeno, potom není divu. Jan Smiřický nebyl věren svému rodovému jménu a ve Smiřicích nepobýval. Žil v Praze a na svých hradech – zvláště v Roudnici. Plně se věnoval politice. V husitských válkách byl na straně Pražanů. V roce 1421 se zúčastnil Žižkovy válečné výpravy směrem k Litoměřicím. Ve stejném roce byl Jan Smiřický ustanoven Pražany hejtmanem na Mělnicku. Roku 1434 byl mezi posly na sjezdu v Řezně, kde bylo vyjednáváno o přijetí Zikmunda za krále českého. Z jeho života je toho známo ještě více. Informaci o něm zakončíme tím, že uvedeme, jak skončil jeho život. Politická intrika (nebo justiční vražda) způsobila, že Jan Smiřický byl 7. září 1453 v Praze na Staroměstském náměstí sťat.

Ještě za svého života postoupil Smiřice svým bratrancům Janovi a Hynkovi Smiřickým. Ti sídlili v Roudnici a do Smiřic občas zajížděli. Počítali se k panskému stavu a vlastnili velké bohatství. V roce 1475 Smiřice prodali. To vše je už celkem známá historie – byla zpracována i románově: Pád rodu Smiřických, Výbuch. Nakonec slavný rod vymírá po meči i po přeslici. Bude-li zájem, ještě se k historii rodu Smiřických v našem Zpravodaji vrátíme.

MALÉ ZAMYŠLENÍ

V tomto čísle Zpravodaje vyšel poměrně dlouhý článek k nejstarší historii Smiřic. Pro ucelenější představu čtenářů by asi nebylo dobré rozdělit tuto část Starých pověstí smiřických do dvou dílů. Zvláště proto, že další číslo vyjde až na podzim. Dnešní článek je dárkem redakce těm čtenářům, kteří zůstali časopisu věrni – těm, které již dříve časopis svým obsahem zaujal a hlavně těm, které zajímá historie vůbec a smiřická zvláště. Již mnoho čtenářů dalo najevo, jak se jim obsah Zpravodaje líbí.

Současné události ve světě i v našem státě sehrávají ale také asi své. Méně čtenářů si Zpravodaj předplatilo. Možná, že to bylo ovlivněno tím, že předplatné se neplatí složenkou a je třeba dojít až na Městský úřad (když ale banka požaduje za úhradu pomocí složenky tolik, že by za to bylo jedno číslo Zpravodaje!). Při nákupu novin a časopisů rozhoduje také o koupi Zpravodaje i zvýšená cena všech tiskovin. V prodejně hraček a papíru nám řekli, že k nim do obchodu chodí vůbec méně nakupujících. Proto asi 10 čísel zůstalo neprodaných.

NÁMĚT NA VYCHÁZKU

Foto: Jiří Matějka

Vážení čtenáři, pokud jste dočetli až sem, přijměte pozvání na malou vycházku – pojdte s námi na nedaleký Chloumek. K odpočinku a k přemýšlení můžete použít lavičku ve stínu stromů. Jste-li citlivější, vycítíte na Chloumku dějiny na každém kroku. Projděte se po hřbitůvku kolem kostela, podívejte se na stěny kostela a zamyslete se nad tím, co jste si právě přečetli o nejstarší historii Smiřic a okolí.

Vzpomeňte si, že podle archeologických nálezů zde lidé žili již v pravěku. První dřevěný kostelík sv. Václava zde měl nechat postavit neznámý zeman, který si zde zachránil život, když utíkal po prohrané bitvě u Trotiny roku 1110. Pochopitelně, že původní dřevěný kostel byl nahrazen zděným.

Kolem kostelíka býval a je starý hřbitov. Zde byli pohřbíváni vladkové i obyčejní lidé z nejbližšího okolí. Na začátku 18. století byl kostelík opravován a náhrobky pánů Rodovských byly vsazeny do kostelní zdi. Nejlépe je čitelný náhrobek pana Aleše

Rodovského z Hustiřan, který zemřel roku 1557. Ale...

Vraťme se v mysli do roku 1008. Tehdy měl být ve Smiřicích Spytihněv Smír ze Smířice. Tento vladyka byl kmotrem dětem Strojníra ZÁRUBY z Hustiřan a na Hustiřanech. A ve svých úvahách jsme se znovu dostali k ZÁRUBŮM.

Roku 1012 vzniklo na Hustiřanech pět hlavních větví rodu ZÁRUBŮ: Hustiřanští, Rodovští, Habřinští, Neznášovští a Chvalkovští.

Na Hustiřanech seděl Budivoj s přídomkem ZÁRUBA a měl syny: Jaromíra, Lubomíra, Jarohněva a Radimíra.

Habřinští ZÁRUBOVÉ seděli na své tvrzi v Habřině. V nedávné době (roku 1978) našli archeologové v habřinském lese Vražbě jen zbytky. Bylo zjištěno, že zdejší hrad byl ze dřeva a z hlíny a že vyhořel.

Neznášovští ZÁRUBOVÉ sídlili na hradu Rotemberku. Do dnešní doby zbyly z hradu pouze terénní výkopy. Už vůbec nic nenajdeme z hradu rodovského nebo hustiřanského. Nepatrné zbytky zůstaly i z hradu Vřeštova, který dal roku 1030 postavit Budivoj ZÁRUBA z Hustiřan.

Uvědomme si, že celou zdejší krajinu obdržel roku 829 za dobré služby rozsáhlý rod ZÁRUBŮ. ZÁRUBOVÉ sídlili na hradě Vřeštově a ve Smiřicích. ZÁRUBOVÉ jistě sídlili i v jiných tvrzích, dvorech a osadách. Náhrobky pánů z Hustiřan najdeme i ve Chvalkovicích, v Třebešově i v Lanžově. Kostel v Cerekvici dali postavit ZÁRUBOVÉ.

Jan Amos Komenský je nám všem znám – víme však také všichni, že se ukrýval v Horní Branné u pana ZÁRUBY? Kaple a hrobka ZÁRUBŮ (pánů nad Kostelcem nad Orlicí) je v Záměli u Potštejna. Z historie nedalekého Kuksu je dobře znám Jan Josef Špork – jeho přítelem byl ZÁRUBA. Hejtmanem hradeckého kraje byl ZÁRUBA. Kdo myslíte, že prodal roku 1227 Březíhrad opatovickému klášteru? Ano – byl to také ZÁRUBA... Samí ZÁRUBOVÉ – to musel být hodně rozvětvený rod!

Každý rod byl hrdý na své rodové tradice – ty zaznamenával ve svých rodových kronikách. Není divu, že i ZÁRUBOVÉ měli svou kroniku. A už jsme u pramene našeho povídání!

Kdysi se někomu dostala do ruky kronika ZÁRUBŮ a vypsál z ní dějiny hradu Vřeštova a dějiny SMIŘIC. Tento výpis je v hradeckém muzeu – a náš čtenáři, věř nebo nevěř!?

Na závěr

Realita dneška nás plně zaměstnává. Historií se zabývá jen několik odborníků a nadšenců. Minulá doba nebyla historii vůbec nakloněna. Zájem o historii poklesl a nebyl podporován. Publikace o Smiřicích z roku 1975 měla záměrně zkrácenu tu část, která pojednávala o starší historii města. (Nová publikace o Smiřicích by měla tento nedostatek napravit.) Placení kronikáři museli psát tendenčně na předem daná témata. Pokud bychom se chtěli podrobněji zabývat historií města, nebudeme to mít jednoduché. Bohatý archiv města shořel i s radnicí při požáru roku 1839. Pokud bychom se chtěli podívat do matriky holohlavské fary, museli bychom do archivu v Zámrsku. Smiřická Pamětní síň je v současné době na neurčito nepřístupná. I často citovaná práce Z paměti Smiřic pana Josefa Zemana je už pro většinu občanů nedostupná...

Ještě že v sousedních Černožicích žije člověk, který navzdory všemu (za války přišel při totálním pracovním nasazení v Říši o sluch, část jeho soukromé kroniky mu byla odebrána a už je delší dobu v důchodu) nezanevřel a věnuje se historii – je to náš přispěvatel pan Jaroslav Mach.

Hodně pozornosti věnoval černožickým dějinám a mělo by nás těšit, že se věnuje i dějinám smiřickým. Jen díky tomu poodhrnujeme roušku tajemství a upřesňujeme naše poznatky z historie. Pane Mach – velký dík!

A ještě názor redakce: Bylo by jistě dobré v připravované publikaci o Smiřicích zařadit i poznatky publikované v dnešním čísle Zpravodaje – třeba jako Staré pověsti smiřické. Jak jsme uvedli, i Kosmas, Palacký a další historikové při popisování nejstarší historie nemohli vycházet vždy z naprosto spolehlivých pramenů. Rozhodně by ale práce pana Jaroslava Macha neměla zapadnout.

Z latiny: „Historie je učitelkou života.“

Karel Čapek:

Lidstvo by mělo neomezené možnosti, kdyby mohlo omezit vládu omezenců.

Voltair:

Politika je bezmocná vůči fanatikům; jedinou zbraní proti tomuto netvoru je rozum.

Seneca:

Je stejně chybné věřit všem i nevěřit nikomu.

Řekl bych, že první chyba je čestnější a druhá nebezpečnější.

Jan Werich:

Mým štěstím bylo, že má pýcha mi dovolila obcovat s lidmi chytrými na úkor lidí mocných.

Epikuros:

Je-li bolest veliká, netrvá dlouho, a není-li veliká, dá se vydržet.

ORGÁNY OBCE, JEJICH POSTAVENÍ A PRAVOMOC

V předcházejícím čísle jsme na tomto místě otiskli výklad o působnosti obcí. Dnes se můžete dočíst o postavení nejvyššího samosprávného orgánu obce, o jeho členech a o postavení dalších orgánů obce.

OBECNÍ ZASTUPITELSTVO

Aby obec mohla plnit své funkce, zřizuje si orgány. Je to především obecní zastupitelstvo, které je voleno občany obce na základě obecného, rovného a přímého volebního práva tajným hlasováním. Ve městech plní funkci obecního zastupitelstva městské zastupitelstvo. Je to zastupitelský sbor a nejvyšší orgán samosprávy. Pokud není určen jiný orgán obce, plní zastupitelstvo samostatné působnosti (bylo uvedeno v minulém čísle Zpravodaje). Zastupitelstvo nemůže vykonávat přenesenou působnost. Má však právo schvalovat územní plán obce, protože jde o důležitý institut ovlivňující rozvoj obce.

ČLEN ZASTUPITELSTVA

Člen zastupitelstva má při výkonu svého mandátu zákonem stanovená práva. Má zejména právo vznášet dotazy, připomínky a podněty nejen na obecní radu, další orgány obce, ale také na vedoucí organizací a zařízení, které obec založila nebo řídí. Odpověď musí být dána bezodkladně, nejpozději do 30 dnů. Člen zastupitelstva má dále právo požadovat od pracovníků obecního úřadu, od státních orgánů a od právnických osob informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce. Státní orgány jsou povinny se zabývat dotazy, připomínkami a podněty člena zastupitelstva a informovat ho o jejich vyřízení.

Novinkou v zákonu o obcích je to, že zde není zakotvena odvolatelnost člena zastupitelstva. Člen zastupitelstva podle tohoto zákona není ani povinen skládat účty voličům.

OBECNÍ RADA

Dalším orgánem obce je obecní rada – ve městech městská rada. Městská rada je výkonným orgánem obce jak pro oblast samostatné působnosti, tak i v oblasti působnosti přenesené. Počet členů obecní rady je vždy lichý a nesmí přesahovat jednu třetinu počtu členů zastupitelstva – v radě jsou: starosta, zástupce starosty a další radní. Při výkonu samostatné působnosti odpovídá rada zastupitelstvu a při výkonu přenesené působnosti odpovídá městská rada okresnímu úřadu. Pokud není určen jiný orgán obce, vykonává přenesenou působnost městská rada.

Městská rada především zabezpečuje hospodaření města podle schváleného rozpočtu a plní vůči organizacím a zařízením založeným nebo zřízeným městským zastupitelstvem úkoly zakladatele a zřizovatele. Městské radě přísluší zřizovat komise, odbory a různé aktivity. Ustanovuje a odvolává z funkce předsedy a členy komisí a jmenuje a odvolává z funkce vedoucí odborů.

Zákon umožňuje městské radě ukládat opatření sankčního charakteru – za nedodržování pořádku a čistoty může právnické osobě i podnikateli uložit pokutu až do výše 50 000,– Kčs. Za znečištění veřejného prostředí může být uložena pokuta až 100 000,– Kčs.

STAROSTA

Starostu si zvolí z řad svých členů městské zastupitelstvo. Ze své činnosti je starosta odpovědný městskému zastupitelstvu. Městská rada může stanovit, které úkoly starosty bude plnit jeho zástupce. Starosta má právo pozastavit výkon usnesení městské rady v otázkách samostatné působnosti – v tom případě musí takovou věc předložit nejbližšímu zasedání obecního zastupitelstva.

KOMISE

Mezi orgány rady patří i komise. Obecní rada je zřizuje jako iniciativní a kontrolní orgány. Rada má dokonce povinnost zřídit komisi finanční a komisi kontrolní. Další komise může zřizovat městská rada podle vlastního uvážení. Není předepsáno ani složení komisí. Komise za svou činnost odpovídá městské radě.

ODBORY A ZVLÁŠTNÍ ORGÁNY

Odbory zřizuje městská rada – jsou to výkonné orgány městské rady a jsou složeny z pracovníků obecního úřadu. Činnost odboru řídí jeho vedoucí, který za svou činnost odpovídá městské radě. Druh odborů a jejich počet není předepsán. Pro výkon přenesené působnosti mohou být zřízeny i zvláštní orgány.

OBECNÍ ÚŘAD

Starosta, zástupce starosty a pracovníci městského úřadu tvoří městský úřad. V čele městského úřadu je starosta. Městský úřad plní úkoly samostatné i přenesené působnosti. Pomáhá komisím v jejich činnosti. Po odborné stránce usměrňuje rozpočtové a příspěvkové organizace a zařízení.

Zcela nově je koncipována funkce tajemníka městského úřadu. Je pracovníkem městského úřadu a plní úkoly vedoucího organizace. Je nadřízený všem pracovníkům městského úřadu. Tajemník není volenou funkcí – je jmenován do funkce a z ní odvoláván městským zastupitelstvem. Ve městech je zřízení funkce tajemníka povinné – funkce tajemníka se totiž zřizuje všude tam, kde má městský úřad více pracovníků.

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

SLOVO MÁ PAN STAROSTA:

V současném období dochází k postupné konsolidaci práce městského zastupitelstva i práce městské rady. To naprosto neznamena, že by konsolidace vedla k jejich klidu. Opak je pravdou. Získáváme stále další informace, které jsou silně zneklidňující.

Od začátku tohoto roku nás například znepokojuje výše, či spíš níže rozpočtu města. Konečná verze rozpočtu je taková, že rozpočet byl městu přidělen okresním úřadem bez jakýchkoliv doplňkových položek. Tedy, otevřeně řečeno, to stačí sotva na přežití, rozhodně ne na víc.

Přitom jsme si vědomi, co všechno je nezbytné: víme, že je nutné izolovat školu a zbavit ji radonu. Víme, že je nezbytné zajistit pro město kvalitní vodu. Dalším problémem je školní jídelna. Ta současná byla vrácena zákonnému majiteli a ta budoucí – ta je zatím pouze ve výstavbě. Obojí je drahé. A na obojí nemáme dostatek finančních prostředků. Samozřejmě, že nenecháme děti

bez jídla. Jen zauvažujeme, kolik školních jídelen, úpraven vody, oprav silnic, hygienických úprav ve škole a dalších potřebných zařízení by bylo možno udělat za náklady, vynaložené na výstavbu černožické teplárny závodu VČKL.

Mluvíme o stavbě, která stále neodpovídá podmínkám stavebního povolení a jejíž kolaudaci bylo nutno přerušit. Její činnost je problematická a její existence je výsledkem rozhodnutí, o jehož správnosti je možno s úspěchem pochybovat. V současné době je teplárna vytižena asi na 30 %, ale je na ní závislá existence dalších dvou a v zimě tří závodů. Stojíme proto před vážným rozhodnutím – udržet provoz teplárny a tím i zaměstnanost lidí anebo nést odpovědnost za vzniklou ztrátu pracovních míst.

V současné době očekáváme vstup zákona o majetku obcí do ekonomického života města. V souvislosti s tímto zákonem probíhá zjišťování obecního majetku. Již v počátcích je zřejmé, že nedostatky v evidenci a administrativní nedokonalost způsobí značné potíže. Přitom víme, že nemovitosti, které zřejmě městu patří, jsou ve značně zchátralém, často i demoličním stavu.

Snažíme se docílit, aby město bylo čisté. I to je spojeno se značnými náklady. Proto se touto cestou obracíme na vás všechny s prosbou. Zkuste si prosím uvědomit, že každý nepořádek na ulicích znamená to, že nám znečišťovatel krade peníze z kapsy.

Po déletrvajících jednáních jsme se majetkově vyrovnali s obcí Holohlavy. Dosud trvá jednání s místní organizací zahrádkářů o zahrádkářské kolonii u Labe.

Ve městě probíhají přípravy k privatizaci. Vydáváme nebo se účastníme vydávání neprávem odebraných majetků. Zjišťujeme, že majetkoprávní vztahy byly nejenom znásilňovány, ale hlavně zanedbávány.

O celé činnosti od ledna 1991 informoval starosta města na setkáních s občany v Rodově i ve Smičicích. Zejména v Rodově měli občané řadu oprávněných připomínek a značnou chuť do práce.

Na závěr jedna nepříjemná zpráva. Rada se musela zabývat i krádeží uměleckých předmětů z místního kostela. Zdá se, že vstup do Evropy si někteří lidé představují svérázně. Zrovna o tento druh aktivity lidí zájem nemáme.

Ing. Lubomír Kupka, starosta města

PODROBNÁ INFORMACE O ROZPOČTOVÉ KAPITOLE – NÁKLADY NA PROVOZ ÚŘADU A MĚSTA (Porovnání skutečnosti roku 1990 s předpokladem na r. 1991)

Rozpočet za rok 1990 činil za kapitolu 19 – vnitřní správa + poslanci – celk. 841 tisíc Kčs. Podle skutečnosti roku 1990 byl stanoven rozpočet pro rok 1991. Při stanovení letošního rozpočtu muselo být přihlédnuto k cenovým vlivům paliv a elektřiny. Nutně se v tomto rozpočtu promítly i některé dílčí organizační změny. Celková výše rozpočtu pro rok 1991 byla stanovena na 940 tisíc Kčs:

	skutečnost r. 1990	rozpočet r. 1991
pol. 5201 – údržba a opravy budovy a zařízení úřadu	13 243,20	20
5301 – palivo	14 425,80	30
5302 – pohonné hmoty	24 395,50	40
5307 – spotřební materiál	26 614,70	40
5308 – předměty postupné spotřeby (DKP)	20 344,05	13
5311 – předplatné časopisu a zákon. předpisů	2 495,40	5

5312 – reprefond	2 407,20	2
5313 – elektřina, voda	13 443,30	20
5314 – práce výrobní povahy (např. polygraf. práce)	29 462,20	40
5401 – služby (čistírna, kominické práce, školení, nájemné za počítač)	53 890,69	60
5403 – telefonní a poštovní poplatky	68 673,60	75
5406 – různé finanční výdaje (např. doprava zboží)	1 456,85	5
5407 – příděl FKSP	9 583,--	10
5409 – pojistné majetku obce	30 815,--	30
5410 – pokuty a penále	1 009,--	
5501 – cestovní výdaje	5 639,--	10
5601 – mzdy pracovníkům úřadu, odměny funkcionářům a poslancům, výplaty za mimořádné akce	551 423,--	540
Celkem Kčs	869 321,49	940 000

Ekonom Městského úřadu ve Smiřicích:

Hana Koubová

**PRIVATIZACE
KONEČNĚ
ZAČÍNÁ**

Vyvolávací cena Kčs

Lahůdky, Palackého 23, Smiřice

3 032 tis.

Maso-uzeniny, Palackého 23, Smiřice

41 tis.

Tabák - tisk, Palackého 23, Smiřice

6 tis.

Rest. Labe, n. Míru 126, Smiřice

5 748 tis.

Prodejna OZ, Jiráskova 359, Smiřice

19 tis.

Dražba se koná

v sobotu 1. června 1991 v 9.00 hodin

v kině Máj, Palackého ulice – Smiřice

OBYTNÁ ZÓNA ve Smiřicích

Dopravní prostředky usnadňují a urychlují přemísťování lidí i zboží. Automobilismus však přináší lidstvu škody na životním prostředí. Zvláště v našem malém městě pociťujeme neblahé důsledky automobilového provozu. Zvláště hlavní Palackého ulice je vlivem přejíždění automobilů a traktorů se zemědělskými produkty stále znečištěna. Proto se šíří prach, stříká bláto a podle měření u Městského úřadu i ovzduší vykazuje vysoké koncentrace škodlivých látek. Tentokrát zde uvádíme hodnoty za uplynulé období:

únor–březen	155,2 g SO ₂	35,6 g NO _x
březen–duben	58,3 g SO ₂	24,4 g NO _x

Dokud se nám nepodaří vybudovat obchvatnou komunikaci (a to je za současné finanční situace zcela vyloučeno), jen málo můžeme přispět ke zklidnění dopravní situace na hlavním tahu. Ani omezení rychlosti na 40 km/h není řidiči respektováno!

Proto Městský úřad ve Smiřicích rozhodl přinést uklidnění aspoň do našeho největšího sídliště gen. Govorova. Proto byly u vjezdů do sídliště umístěny dopravní značky „Obytná zóna“. Vědí opravdu všichni řidiči, co tato značka představuje a respektují ji?

Pro jistotu ocitujeme § 65 Pravidel silničního provozu:

- 1) V obytné zóně smějí chodci užívat silnici v celé její šířce. Na silnici jsou dovoleny i hry dětí.
- 2) Do obytné zóny není omezen vjezd vozidel. Řidič však musí jet rychlostí nejvýše 20 km/h. Musí přitom dbát zvýšené ohleduplnosti vůči chodcům, které nesmí ohrozit; v případě nutnosti musí vozidlo zastavit. Stání je dovoleno pouze na vyznačených parkovištích.
- 3) Chodci musí umožnit vozidlům jízdu – to platí i pro děti, které si zde hrají.

Vzájemná ohleduplnost mezi chodci a řidiči je základním požadavkem a předpokladem dopravního zklidnění při respektování zájmů bezpečnosti a plynulosti nezbytného silničního provozu.

Aby byli řidiči donuceni respektovat omezení rychlosti, bývají u vjezdu do obytné zóny vybudovány na silnici prahy. Příčné úseky vozovky jsou dlouhé maximálně 50 metrů. Parkování vozidel je střídavě na obou stranách vozovky, aby příčné úseky nebyly tak dlouhé. Jsou výhodnější užší vozovky. Není výhodné určovat jednosměrné vozovky – ty prodlužují jízdy aut. Pro snadnější pohyb chodců zde nebývají obrubníky výškově oddělující chodník.

EKOLOGIE NENÍ LUXUS?

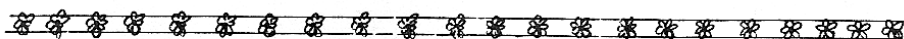
Pod tímto titulkem vyšel článek v Hradeckém kurýru:

„Kolaudační komise při svém jednání o převzetí společné kotelny v Černožicích skončila neúspěšně. Jak zjistil stavební úřad, investor, VČ. konzervárny a lihovary, nesplnil uložené podmínky a nezajistil ekologický provoz pomocí odsiřovacího zařízení, ani nevyřešil vhodný způsob odvozu a skládky popílků, včetně dovozu paliva. A to výstavba kotelny byla zahájena před více než čtyřmi roky.“

Povolit tedy provoz zařízení, které bude silně negativně ovlivňovat nejméně po dobu 20 let ovzduší – vyrábět kyselý déšť, ničit nejen lesy, ale i plíce těch nejmenších? Tento problém byl v minulých dnech řešen za účasti zainteresovaných stran a přítomnosti i přednosta okresního úřadu. A závěr? Investor má provést studii na přechod kotelny na plyn.“

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

UJTÁME NOVÉ OBČÁNKY

Děti narozené od 1. ledna 1991 až do 30. dubna 1991
s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Obst Vojtěch
Špaček Petr
Vaněk Pavel
Kohl Jan
Dušková Karolína
Výravský Tomáš
Zemková Lenka
Minárová Kristýna
Cvikel Lukáš
Kozová Věra
Burešová Klára
Bláhová Denisa
Škarytka Petr
Tuzar Luboš

Sňatky uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v období leden–duben 1991:

leden	Viliam Voborník Kateřina Jeníková Petr Hrubeš Jana Zákravská
únor	Libor Černohous Monika Dunasová

	Luděk Bačina Renata Tatarová
březen	Jiří Podlipný Lenka Vlčková
duben	Jaroslav Veverka Zdenka Válková Roman Eliáš Jaroslava Lorencová

MOUDRÁ SLOVA O LÁSCE A MANŽELSTVÍ

Rochefoucauld:

Jsou dva druhy stálosti v lásce:

jedna pochází z toho, že na milované osobě nacházíme neustále nové důvody, proč ji milovat, druhá z toho, že svou stálost považujeme za ctnost.

JUBILANTI

z období leden až duben 1991:

85 let

Racsáková Verona	Smiřice, Govorova 573
Sychrovská Emilie	Smiřice, Palackého 96
Vopinka Adolf	Smiřice, Jiráskova 417

80 let

Dolanská Anna	Rodov 19
Doležal Václav	Smiřice, Příční 158
Krupka Josef	Rodov 29
Marko František	Smiřice, Kršovka 462
Petrová Marie	Smiřice, Hankova 57
Šťastná Marie	Smiřice, Spojovací 250
Zákravská Božena	Smiřice, Zámek 1

Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

ODEŠLI Z NAŠICH ŘAD

v období leden–duben 1991

Kudyvejs Josef	Smiřice 146	nar. 1913	zemřeli: 19. 1. 1991
Svatoň Petr	Smiřice 261	1947	21. 1. 1991
Černý Josef	Smiřice 87	1908	6. 2. 1991

Seidl Josef	Smiřice 148	1906	18. 2. 1991
Kaššová Anežka	Smiřice 551	1907	20. 2. 1991
Černý Josef	Smiřice 574	1910	6. 3. 1991
Vachek Josef	Smiřice 266	1910	13. 3. 1991
Baier Ladislav	Smiřice 449	1919	29. 3. 1991
Hylmanová Františka	Smiřice 199	1909	31. 3. 1991
Klapková Marie	Smiřice 552	1925	6. 4. 1991
Volt Václav	Smiřice 76	1909	6. 4. 1991
Rejzková Jaroslava	Smiřice 523	1942	27. 4. 1991

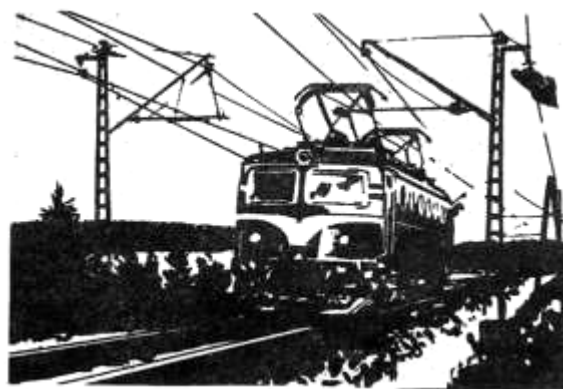
Stanislava Klimešová, matrikářka města

Víte, že...

- vojenské letectvo má „přistřižnutá křídélka“? Rada obrany státu rozhodla o tom, že náš stát bude mít pouze 270 bojových letadel. Zároveň rozhodla o zrušení vojenského letiště v Hradci Králové. Zároveň byl podstatně omezen bojový výcvik. Vyhovělo se tak přání obyvatel, aby letecký vojenský provoz co nejméně omezoval a narušoval život občanů.
- i v Hradci Králové je Smiřická ulice? Původně se jmenovala Kubánská.

ŽELEZNICE VE SMIŘICÍCH

KONEČNÁ TROLEJ:
Stanice Jaroměř

Pod tímto titulkem vyšel v deníku POCHODEŇ článek: „V minulosti jsme už několikrát psali o záměru železničářů elektrizovat trať z Hradce Králové do Jaroměře. Tato představa se začne uskutečňovat již v tomto roce. Během prázdninových měsíců odstartují přípravné práce a celá akce by měla skončit v roce 1994. Proč až tak dlouho, když se jedná o úsek dlouhý pouze 17 kilometrů? Důvod je prostý – je nedostatek financí, které je nutno sdružit z několikaletých rozpočtů. Nabízí se další otázka – bude pokračovat elektrizace dále směrem do Trutnova? Prognózy říkají, že do konce tisíciletí nikoliv. Mocnější jsou opět chybějící peníze.“

Jak jsme se zeptali u náčelníka smiřické stanice ČSD, práce jsou rozděleny na etapy. V první etapě musí být všechna nadzemní vedení sdělovací sítě ČSD nahrazena dálkovou kabelizací umístěnou v zemi. Dosavadní vedení je již v havarijním stavu a nevyhovuje ani svou kapacitou. Projektantem

kabelizace je podnik Automatizace železniční dopravy v Praze. Kabely budou vedeny ve vzdálenosti 20–30 metrů od kolejí v hloubce okolo 80 centimetrů. Kabelizace si vyžádá stavební úpravy v naší železniční stanici. V rámci této kabelizace se počítá i s rekonstrukcí rozhlasového zařízení pro informaci cestujících.

V letech 1992–1994 dojde k významné úpravě trati Hradec Králové – Jaroměř. Bude elektrifikována od kilometru 23,270 v Hradci Králové až ke kilometru 40,50 v Jaroměři. Ústředním orgánem investora je Federální ministerstvo dopravy a spojů.

Ve zdůvodnění stavby je uvedeno: „Elektrizací uvedeného úseku dojde k prodloužení stávajícího vozebního ramene Pardubice – Hradec Králové v elektrické trakci u vlaků osobní a nákladní dopravy, k úspoře motorové nafty, ke zvýšení kultury cestování, zvýšení výkonnosti trati, zlepšení životního prostředí, zlepšení podmínek hygieny práce a zvýšení operativnosti provozu.“

Trať zůstane jednokolejnou a bude opatřena stejnosměrnou trakční proudovou soustavou o napětí 3 000 V.

Při výstavbě elektrizace trati se počítá i se stavbami, které budou souviset. Původně se počítalo s výstavbou II. etapy vlečky k výtopně v Černožicích – vzhledem k tomu, že byla doporučena plynofikace této výtopny, byla by stavba vlečky zbytečná. V souvislosti s elektrifikací trati se počítalo s přeložkou silnice I/33 Semonice – Jaroměř – tato práce je už hotova. Rovněž další související stavba je již hotova – šlo o rekonstrukci výhybek na severním zhlaví v Hradci Králové.

Před zahájením elektrizace se počítá s úpravou železničních přejezdů. Bude zrušen přejezd u Černožic a je už zrušen nadjezd trati v Semonicích.

V podkladech pro tuto stavbu je uvedeno mj., že převládající směr větrů je v tomto úseku západní s průměrnou rychlostí 3,8 metrů za sekundu (13,3 km/hod.). Dočteme se zde, že stavba nevyvolá negativní vlivy na životní prostředí – naopak dojde k jeho zlepšení v celém úseku této trati – dojde ke snížení hlučnosti a ke snížení škodlivých emisí.

Po zahájení provozu elektrifikované trati je nutno počítat s účinkem tzv. bludných proudů, které mohou působit do vzdálenosti až 2 km na kovová vedení (plynovod, vodovod, kabely). Bude muset být provedena dodatečná ochrana zvýšením přechodových odporů a aktivní protikorozi ochranou. Rozsah a stanovení změn korozi situace bude stanoven měřením před a po uvedení elektrifikované trati do provozu. Některé tyto práce budou provedeny před realizací elektrifikace, jiné nejdéle 12 měsíců po zahájení provozu.

Napájení trakčního vedení bude prozatím pouze z měřírny ze železniční stanice v Hradci Králové.

V podkladech pro stavbu se můžeme dále dočíst, že trolejový drát má průřez 150 mm² Cu (měděný drát) a je umístěn 5,6 metru nad kolejemi (na přejezdech je až 6 m nad kolejemi).

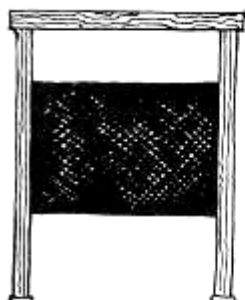
V naší železniční stanici je dosud používáno elektromechanické zabezpečovací zařízení s řídícím přístrojem zn. RANK z roku 1943. V rámci elektrifikace bude muset být vyměněno. Ve smiřické železniční stanici budou zatrolejovány koleje č. 1, 2, 3, 5, 7 a 9 v celé délce a koleje č. 4 a 6 jen částečně. (Pozor – železničáři číslují koleje jinak než je běžné pro nás!) Odbočná trať na Sadovou bude zatrolejována až po kilometr 11,0.

Osvětlení v naší stanici je staré asi 20 let. Protože jeho rozvody nevyhovují, budou vyměněny za osvětlení světlomety na osvětlovacích věžích. Příkon osvětlení se zvětší o 5 kW.

Stávající zvýšená sypaná nástupiště budou prodloužena na délku 250 metrů.

Spotřeba elektrické energie se počítá 17,82 MWh za den – to znamená 6 504,3 MWh za celý rok. Na to by dost těžko stačila smiřická elektrárna.

Poznámka redakce: Škoda, že na této trati není uplatněno napájení střídavým napětím proudu, které nemá tak nepříznivé účinky na podzemní kovové konstrukce. Škoda, že na této trati po zprovoznění elektrifikované trati neprojde nová pantografická jednotka z Moravskoslezské vagónky Studénka – bylo by to pěkné – ale opět, chybí peníze.

Co je nového ve škole?

V minulém čísle Zpravodaje jsme vás informovali o tom, že škola předala dílnu právoplatnému majiteli. Pronájem bude muset být placen za školní jídelnu. O své právo se přihlásil i majitel domu, ve kterém je kino Máj, úřadovna policie i jedna třída základní školy. Právě tuto třídu musíme přestěhovat – náhradní umístění bude muset být zvoleno v budově základní umělecké školy. Na prvním stupni školy nám přibude jedna třída žáků a zřejmě bude na zdejší škole i jedna devátá třída. Právě pro tyto třídy by nám chyběly učebny. Za této situace nám velmi pomohlo to, že v holohlavské mateřské školce klesl počet dětí natolik, že obecní úřad v Holohlavech nám mohl nabídnout dvě místnosti jako třídy. Po zvážení všech pro a proti zde budou umístěny jedna první a jedna druhá třída. Budou sem pochopitelně chodit děti z Holohlav, dojíždět děti ze západní části školního obvodu a také děti ze Smiřic, které to budou mít nejbližší. Bude to vyžadovat i pochopení od rodičů.

➡ **INZERTNÍ PŘÍLOHA** ◀

Vysušíme zdivo

Nabízíme sanaci vlhkého zdiva chemickou injektáží metodou TIZOL pro vlastníky objektů, postižených vztlínáním zemní vlhkosti.

Tato patentově chráněná metoda se s úspěchem využívá od roku 1966. Její podstata spočívá ve vytvoření hydroizolační stálé clony proti kapilárnímu vztlínání vody.

Jedná se o více než srovnatelnou metodu s klasickým podsekáváním zdiva s vložením asfaltové lepenky a postupným znovuvyzděním a utažením zdiva. U naší metody je vrstva lepenky nahrazena 16 až 20 centimetrů silnou nepropustnou vrstvou. Mimo vodotěsnosti dochází i ke zpevňovacímu efektu. Realizace metody TIZOL je podstatně rychlejší a proti klasické metodě má naše v podstatě neomezenou životnost. Asfaltové lepenky mají totiž životnost řádově asi 30 let.

Ekonomickým přínosem je nejen mnohonásobně kratší doba realizace, ale mimo to lze v mnoha případech izolaci provádět pouze z vnější strany. Podstatnou výhodou v tomto případě je, že nedochází k podstatným porušením vnitřních úprav zdiva.

Použití sanační metody TIZOL je ekonomicky prokazatelně výhodnější u zdiva tloušťky 45 cm a více. Výhodné je i všude tam, kde nelze metodu „podřezáním“ vůbec použít.

Pro vaši informaci vám uvádíme orientační ceny v cenové úrovni roku 1990:

1 m ² cihelného zdiva	500,– až 700,– Kčs
1 m ² kamenného zdiva	600,– až 800,– Kčs

Podle rozsahu prací, podle kvality zdiva a podle jeho přítomnosti poskytujeme slevu v individuální výši.

Izolace jsou přínosem pro soukromé majitele i organizace vlastnící objekty, jejichž funkčnost je znehodnocována vlhkostí zdiva. Prostory pro bydlení, provozovny, sklady, dílny, kanceláře a prodejny – všude tam lze s použitím této metody docílit kvalitních i exkluzivních interiérů s odpovídajícím mikroklimatem i vnějšího estetického vzhledu fasád.

VEŠKERÉ INFORMACE: I Z O C H E M
poštovní schránka 81
544 01 Dvůr Králové nad Labem
telefon po 15. hodině – 0437/4819

Zhotovím fotografie

Máte doma negativy z dovolené, z rodinných oslav a z jiných příležitostí??

Za přijatelnou cenu vám zhotovím černobílé i barevné fotografie. U černobílých fotografií je vyvolání filmu v ceně fotografií. Zpracovávám i filmy formátu 6 x 6 cm.

Ceník prací při dodací lhůtě 15 dní:

	černobílé fotografie		barevné fotografie		
	9x13 cm	13x18 cm	7x10 cm	9x13 cm	10x15 cm
do 21 ks	1,80	3,00	5,00	6,80	8,00
21–40 ks	1,50	2,70	4,70	6,50	7,70
41 a více	1,30	2,50	4,70	6,30	7,50

Tyto práce vám poskytne: **Ing. BROŽ Jaromír**
Govorova 586
SMIŘICE

STAVOCENTRUM NABÍZÍ

- zednické a tesařské práce včetně materiálu
- výrobu betonových směsí, vápenné malty – na požádání i s dopravou
- dodávku betonových dlaždic 50 x 50 x 6 a zatravňovacích tvárnic
- klempířské práce a výrobky – okapy, žlaby úžlabí, závětrné lišty, odpadní roury a pod.
- práce elektro – elektrické rozvody včetně skříní
- zdravotní techniku – rozvody vody a plynu, kanalizace
- zámečnické výrobky – ocelová okna, dveře, plotové dílce, branky, zábradlí atd.
- malířské a natěračské práce včetně povrchových nátěrů fasád
- sklenářské práce
- pokrývačské práce z plechu, taškové, eternitové, z asfaltových pásů, bonnský šindel
- truhlářské práce – interiéry, ploty, pergoly
- obklady, dlažby, pokládku PVC

V naší nově otevřené prodejně MAKRO na Benešově třídě (v přízemí Domu služeb) můžete vidět vzorky výrobků, které nabízíme.

PROJEKČNÍ ODDĚLENÍ

našeho podniku nabízí projektovou výpomoc:

- projekt plynové přípojky a rozvodu plynu
- projekt ústředního topení v rodinných domcích
- projekt zdravotně technických instalací

Dále můžeme nabídnout ROZMNOŽOVACÍ PRÁCE na přístrojích OCÉ a Rex Rotary.

S důvěrou se obraťte na STAVOCENTRUM, s. p.

Skladištní oblast 848, 503 41 Hradec Králové, telefon 43 211.

CUKROVARY Hradec Králové, státní podnik, ZÁVOD SMÍŘICE

CUKROVAR Smiřice nabízí do ekonomického pronájmu závodní kantýnu, ve které by bylo možno po malé stavební úpravě otevřít prodejnu potravin pro oblast Zderaze.

Kantýna má příruční sklad, dvě místnosti a vlastní sociální zařízení. Závod pronajme objekt včetně zařízení za minimální finanční úhradu. Jako podmínku si klade dobrý provoz v době kampaně.

Bližší informace zájemcům podá

Seidlová Milena, ekonomka závodu
Telefon: 94 201–2

PERLIČKY ZE ŠKOLY

- Obyvatelům Šumavy se říká šumaři.
 - Milič z Kroměříže pokud byl živ, kázal česky a latinsky. Po smrti německy.
 - V kalendáři máme měsíce, týdny a dny, kdy naši musí něco platit.
 - Kat byl zahalen a opásán mečem, aby se nepoznalo, že vstoupil na popraviště.
-
- Bacil je maličký červ, který se do vnitřností dostane špinavýma rukama.
 - Duha vzniká na sluníčku rozložením špatného počasí.
 - Babička přijela na Staré bělidlo, když jí dcera napsala, že bude hlídat děti, protože má odpolední směnu a je zavřená školka.
 - Piliny jsou druhem jemného dřeva.
 - V zimě žije medvěd z tuku, který si v létě posbírál.
 - Julínek měl na sobě starý kabát a kalhoty téže barvy.
 - Basa má dole přibitý hřebík, abychom si ji nepletli s houslemi.

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Grafická úprava: Růžena Knapová

Vychází nepravidelně 4x ročně.

Příspěvky zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko Smiřice

Tiskne AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Náklad 600 výtisků. Cena jednoho výtisku 5,- Kčs

Uzávěrka 3. čísla 20. září 1991